

Βασίλειον Βουρβικέων
«*Λαβ*» δημοσίευσε δι' Θεσσαλονίκης,
1978, σφ. 64.

νική της θέση χάρι στα θέματα, την επεξεργασία, το ύφος και τη γλώσσα που χαρακτηρίζουν τον Τ.Α.

Και όπως γράφει και ο κ. Σιατόπουλος, «Βαθύτατα ανθρώπινος, ο αφηγηματικός λόγος του Τηλέμαχου Άλαβέρα, μ' ένα μελαγχολικό πάντα υπόστρωμα και με την υπέρτατη μυθοπλαστική άρετή των άδίαστα εναλλασσομένων επεισοδίων και ψυχολογικών καταστάσεων, παρέχει το άριστο διήγημα. Μέσα σ' αυτό υπάρχει ζεστή ή κοινωνική ώρα, σφριγγλός ο άνθρωπος της βιοτικής κονίστρας, πλούσιο το συναισθηματικό υπόστρωμα, χωρίς να λείπει συχνά και ο ήθιστος περιγύρος που προκαλεί περισσότερο το ενδιαφέρον».

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΘ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ: «Μιά μεγάλη φυσιογνωμία του έθνους: Γεώργιος Χρυσίδης ο Πολυγερινός» — Θεσσαλονίκη 1977.

Ο κ. Σ.Α.Κ. άνήκει στη χερσαία των ευγενών εκείνων άνδρών που έχουν αναγάγει σε πίστη και σε ζήλο, που επαληθεύει την ευαγγελική ρήση: ο ζήλος του οίκου σου κατέφαγέ με», την εμπρακτική και δημιουργική αγάπη για την ιδιαίτερη πατρίδα του, την Χαλκιδική. Πολυσχιδής είναι ή δράσις του και μακρόχρονη, κι αν ακόμη άρκεσθούμε στην περιοδική έκδοσι των «ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ». Η βιογραφική τούτη μονογραφία του, πλούσια τεκμηριωμένη, που αναφέρεται στη ζωή και το έργο ενός μεγάλου τέκνου του Πολυγύρου έρχεται να προστεθή στην έρευνητική συγκομιδή του εκλεκτού στοχαστή και νομομαθούς.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΘ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ: «Πώς ήταν ή Χαλκιδική στα 1869» — Θεσσαλονίκη 1977.

Η δημοσίευσις κειμένου που αναφέρεται στις έντυπώσεις ενός ταξιδιώτη που διέσχισε τη Χαλκιδική το 1869, είναι μιá πολύτιμη συμβολή στην ιστορία και τοπογραφία της γραφικής αυτής χερσονήσου. Πρόκειται για τήν, όπως αποκαλείται «αυτοσχέδιον περιγραφήν της Χαλκιδικής χερσονήσου, μετ' αρχαιολογικών σημειώσεων και ιστορικών συμβάντων, υπό Νικολάου Χρυσανθίδου του Βυζαντίου» δέν ανασύρεται μόνον ο πέπλος της λήθης, άλλ' αποκαλύπτονται στοιχεία που βοηθούν στην ανάπλασι ενός σχετικά προσφάτου παρελθόντος όλης αυτής της περιοχής.

ΙΩΣΗΦ ΝΕΧΑΜΑ: «Ιστορία των Ισραηλιτών της Θεσσαλονίκης» — Τόμοι 6ος και 7ος (Γαλλιστί) — Θεσσαλονίκη 1978.

Η Ισραηλιτική Κοινότης Θεσσαλονίκης (που σήμερα άπαριθμεί μόνον μερικές εκατοντάδες μελών), υπήρξε μιá από τις μεγαλύτερες, άνθηρότερες και πνευματικά άνεπτυγμένες εβραϊκές κοινότητες του κόσμου.

Έκδιωχθέντες από τους λεγομένους καθολικούς βασιλείς της Ισπανίας